

désétől számított 30 nap alatt nem kap értesítést, kielégítési végrehajtási ügyben pedig az előlegezés elrendelése után haladéktalanul, a költségjegyzék alapján tartozási kimutatást készít, a szegény fél helyett előlegezett és a marasztalt fél által megtérítendő költségekről és ezeket a megtérítésre kötelezett fél belföldi lakóhelye szerint illetékes községi előljárásnak, illetőleg polgármesternek (Budapestben a kerületi előljárásgazdálkodási osztályának) kézbesített.

Ha a megtérítésre kötelezett félnek nincs belföldön lakóhelye, de az eljárás során adat merült fel arra, hogy itt végrehajtás alá vonható vagyona van, a tartozási kimutatásban a belföldi vagyona vonatkozó adatokat is meg kell jelölni; evégből a bíróság a marasztaló határozat jogerőre emelkedésének megállapításakor kielégítési végrehajtási ügyben pedig az előlegezés elrendelése alkalmával a bírósági irodát a belföldi vagyona vonatkozó adatokra (faj, érték, hely) figyelmezteti.

A m. kir. Külkereskedelmi Hivatal az 1938. május 27. napján hatályba lépett 3300/1938. M. E. számú rendelet értelmében a külügyminiszter hatásköréből a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter hatáskörébe megy át. (B. K. 112. sz.)

A külfölddel való fizetési forgalommal kapcsolatban elkövetett bűncselekmények tekintetében a feljelentőnek és tettenérőnek jutalomban részesítése tárgyában hozott 1938. május hó 22. napján hatályba lépett 3010/1938. M. E. számú rendelet, (B. K. 115. sz.)

Az 1922: XXVI. t.-c.-ben meghatározott bűncselekmény, az 1931: XXVI. t.-c. 1. és 2. §-a alapján kiadott rendelet szerint kihágássá minősülő vagy az 1931: XXXII. t.-c. büntető rendelkezései alá eső bűncselekmény miatt befolyt pénzbüntetésnek, elkobzott értéknek és vagyoni elégtételnek 10%-át a *feljelentő és a tettenérő jutalmazására* kell fordítani. A jutalmat az igazságügyminiszter állapítja meg.

Feljelentőnek csak azt lehet tekinteni, aki nevének, foglalkozásának és lakásának pontos megjelölése mellett olyan ténybeli adatokat közöl a cselekmény tárgyában eljárásra hivatott hatósággal, mely adatok hozzájárultak a büntető ítélet alapjául szolgáló tényállás felderítésére.

Tettenérőnek kell tekinteni azt, aki a bűncselekmény tettesét vagy tárgyát feltartóztatta, vagy a feltartóztatásnál közreműködött, aki az eljáró hatósági közeget a bűncselekmény tárgyának őrizetbe vétele vagy a feltartóztatott tettesnek fogvatartása körül támogatta és ezzel a tettesnek a bűnvádi eljárás meghusítására irányuló kísérletét megakadályozta anélkül, hogy szolgálatánál vagy hivatásánál fogva az ilyen személy vagy tárgy őrizetbe vételére, illetőleg megőrzésére köteles lett volna.

Nem zárja ki a jutalomban részesítést az, hogy a pénzbüntetés vagy a vagyoni elégtétel összege megkegyelmezés folytán csökkent vagy teljesen elengedett, vagy behajthatatlanság miatt nem volt beszédhető.

Sem mint feljelentő, sem mint tettenérő *nem részesíthető jutalomban a) az*, aki a bűncselekmények tettese vagy részese, vagy akit egyébként a bűncselekmény felfedezése vagy a bűnvádi eljárás sikere tekintetében hivatali vagy szolgálati mulasztás terhel; *b) állami, vármegyei vagy községi hatóságnál, vagy hivatalnál tényleges szolgálatot teljesítő fogalmazási szakbeli tisztviselő; c) a kir. honvédségnek*

és a katonailag szervezett fegyveres testületeknek tisztje vagy hasonló állású egyéne.

Sem feljelentő, sem tettenérő jutalomban részesítésének nincs helye, ha a bűncselekmény elkövetésétől számított két év már eltelt.

Hirdetmény. A MNB. a 6700/1935. M. E. számú rendelet alapján a B. K. 1935. évi 148. számában közzétett hirdetményében közölte, hogy a 4490/1935. M. E. számú rendelet 2. §-ában rendszeresített „Ellenőrzőlap“ kitöltése és átadása alól mentesíteni fogja mindazokat a magyar útlevéllal utazó személyeket, akiknek részére Ausztriában való tartózkodás céljából osztrák schilling-összeget utal ki.

Ausztriának a Német Birodalommal történt egyesülése és annak következtében, hogy a MNB. a schilling kiutalásokat az utazási forgalomban 1938. május 31.-i hatállyal beszünteti, a hivatkozott mentesítés ugyane nappal végetér, a MNB. 1938. június 1-től kezdve a volt Ausztria területére utazók részére „Mentesítőlap“-ot kiállítani nem fog, ennek folytán ezzel nem rendelkező utasok a visszautazás alkalmával Ellenőrzőlapot tartoznak kiállítani és átadni. (B. K. 118. szám.)

Magyar—jugoszláv utazási forgalom. (MNB. 307. számú körlevele.

1938. május 24-étől kezdve a Jugoszláviába utazó Magyarországon állandó lakhellyel bíró személyek személyenként és havonta egyelőre legfeljebb 4500 dinárnak megfelelő utazási csekket vásárolhatnak a megbízott pénzügyintézeteknél, vagy ugyanennek az értéknek megfelelő dinár összeget utaltathatnak át. Ezenfelül a megbízott pénzügyintézetek személyenként és havonta 500 dinár értékű bankjegyet bocsáthatnak ellátmány-készletük terhére a Jugoszláviába utazó személyek rendelkezésére. A 4500 dinárösszeget meghaladó utazási csekkek kiadásához, illetve átutalásához, úgyszintén 500 dinárt meghaladó összegű bankjegyek eladásához a MNB. külön engedélyre van szükség. A csekkek, illetőleg átutalási megbízások csak dinárban szólhatnak és ellenértékük csak Jugoszlávia területén használható fel, ellenértékük kizárólag Jugoszláviába és csakis az útlevélen igazolt kedvezményezettnek fizethető ki 6 hónapon belül.

Társasutazások esetén az utazási csekk, illetőleg az átutalási megbízás a társasutazás vezetőjének nevére állítandó ki.

A Jugoszláviában felhasználásra nem került utazási csekkeket az utasnak Magyarországra visszaérkezését követő 2 napon belül vissza kell szolgáltatnia a kibocsátó megbízott pénzügyintézetnek, amely azt deviza-pénzárufolyamon és a vételi (alacsonyabb) felár alkalmazása mellett visszavásárolni köteles.

A MNB. a magyar—jugoszláv fűrdőegyezmény keretében valamint az áruforgalom keretén kívül bármilyen címen beszolgáltatásra kerülő dinárkifizetést és bankjegyet a hivatalos pénzárufolyamon felül 46% felár hozzászámításával vásárolja meg és e címen kiutalásra kerülő devizákat, illetve bankjegyeket a hivatalos áruárufolyamon felül 47.5% felár felszámításával adja el.

Magyar—román fizetési forgalom. (MNB. 308. sz. körlevele).

1938. június 1-től kezdve a *Romániába irányuló magyar árukitétel* ellenértékének kiegyenlítése oly módon történik, hogy a magyar áruk román vevője valamelyik megbízott román pénzügyintézet útján megfelelő okmányokkal alátámasztott igénylést nyújt be a Román Nemzeti Bankhoz a számlaösszegnek megfelelő pengőösszeg átutalása végett. A RNB. az átutalásra engedélyezett pengőösszegnek meg-